

<http://portal.verslista.hu>

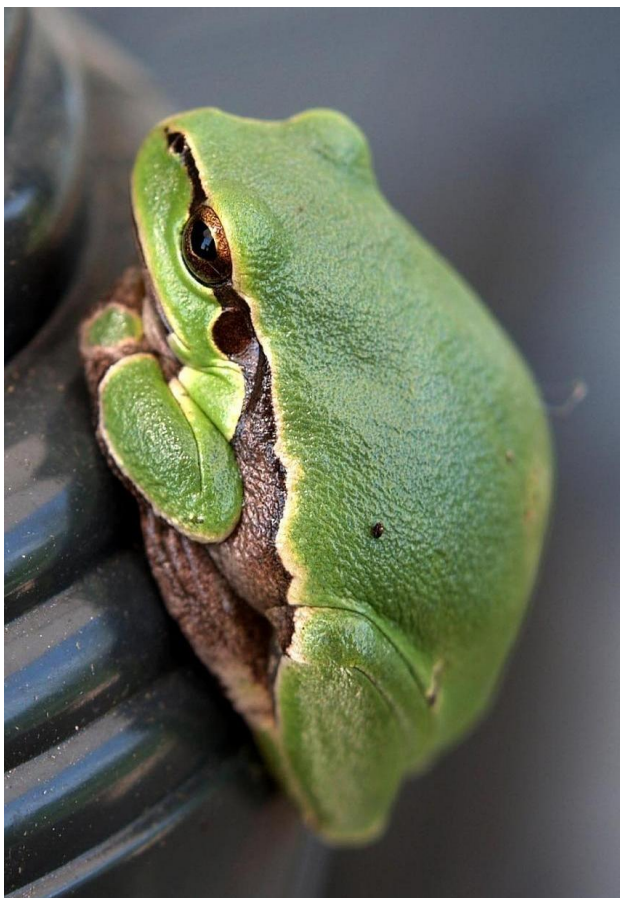
Képvessikék 06.

Levelibéka

Lektorálatlan - összegyűjtött változat

A Barátok Verslista kiadványa PDF-ben - 2011.

Levelibéka

Bodó Csiba Gizella: Béka vagy király?

Miért fordítasz nekem hátat Béka Úrfi?
Így aligha tudlak megcsókolni,
S akkor hogyan tudom meg mi vár,
Titok marad, hogy Benned él a váraváért szép Király?

Gósi Vali: Az időjós

Levelibéka a fák tövén meglapul zölden,
s rejtekén néhanap furcsa dalra kél.
Vajon a vihart jósolja meg,
vagy párjának kuruttyol szerelmeset?

Ábrahám Istvánné: Levelibéka

Levelibéka rátapad a levélre,
nehogy véletlenül leessen fenékre!
Mert ha mégis fenékre huppanna,
akkor bizony levélre ki tapadna?

Szabóné H. Anna: Parányi

Akár egy apró bross,
kuporog mélázva
a brekegéstől hangos
kis levelibéka.

Szabóné H. Anna: Jóllakottan

Zöld a bőröm, guvad szemem,
ugrik, úszik izmos lábam.
Levelibéka a nevem,
épp legyecskét lakomáztam...

Szabóné H. Anna: Éhesen

Zöld ruhámban elbújok.
Ülök, és nem mozdulok.
Légypecsenyére várok.
Levelibéka vagyok...

Szabóné H. Anna: Félénken

Szemem forog körbe-körbe.
Ha valaki rám találna,
beugrom a víztükörbe,
levelibéka-szunyókára...

Szabóné H. Anna: Ínyenc

Levelek árnyán szúnyogot lesek.
Ebédre jó kövéret keresek.
Forgatom is kerek, éber szemem,
fenem rá levelibéka-nyelvem...

Szabóné H. Anna: Erőben

Izmos lábam kapaszkodik,
ha baj van, elrugaszkodik.
Búvárruhám jó tengerész,
levelibéka úszni kész...

Szabóné H. Anna: Jókedvűen

Zöld a hátam, zöld a lábam,
zöld levélen esőt vártam.
Énekeltem a felhőknek,
levelibéka-fürdőnek...

Szabóné H. Anna: Figyelmesen

Zöld levelibéka vagyok,
a szemeim kerek-nagyok.
Amikor a gyomrom korog,
eleség híján háborog...

Szabóné H. Anna: Naivan

Levelibéka számat csukom,
hisz, szememen már ring az álom.
Lapulok, hogy észre ne vegyél,
s csókoddal királyfivá tegyél...

Szabóné H. Anna: Biztató

- Ne félj tőlem, nem bántalak!
Körülnézek, és itt hagylak...
Árnyas lombot kutat szemem,
levelibéka a nevem...

Szabóné H. Anna: Vadászaton

Levelibéka lennék, kérem.
Kövér szúnyog vadász-bérem.
Arra lesek, de ha légy száll,
azt is bekapja e nagy száj.

Szabóné H. Anna: Gazdagon

Zöld ruhám úgy ragyog rajtam.
Nem csoda. Most zuhanyoztam.
Sütkérezem fénylő smaragdon,
levelibéka-csend-birtokon.

Kovács Anna: Vendégség

Leveli Réka ugrál Athénba,
Vendégül látja Leveli Béla.
Réka és Béla két kicsi béka:
Rotyog a szúnyog már a fazékba.

Kovács Anna: Időjóslás

„Nézd csak, te Réka! Befőttben béka!”

„Mire jó, Bertold? Ebédre kompót?”

„Nem látod, Réka? Ott az a létra!

Felmászott: jósolt napfényre záport.”

Varga Katalin: Álruhás királyfi

Álruhás királyfi vagyok, egy levelibéka.

Ha megcsókolsz, láthatod így történik a csoda.

Rút békából neked én majd átváltozok hamar

Lovagod leszek, mert külsőm arany szívet takar.

Varga Katalin: Örökös békalovag

Hangosan brekegek én, tán nem kap be a gólya.

Kicsi ebihalként belekerültem a tóba.

Levelibéka vagyok, látod, szemeim nagyok.

Csókodtól királyfi leszek, örökös lovagod.

Varga Katalin: Kétéltű ugri-bugri

Áruld el, ugye te nem a szépségemért szeretsz?

De kapsz tőlem egy érző levelibéka szívet.

Kicsi, zöld, kétéltű, ugri-bugri béka vagyok.

Szeretlek téged, de a gólyától óvakodok.

Varga Katalin: Időjárás jós

Tóba ugrok, zöld levélre mászok, kuruttyolok.

Egy érző szívű, kicsi levelibéka vagyok.

Ebihalként kezdtem földi pályafutásomat.

Tudod, egy béka, időjárást is jósolhat.

S. Farkas Zsuzsanna: Békasors

Béla, a zöld levelibéka,
bársony-fű közt lapult,
s kipurcant egy napon,
mert rálépett az Éva.

S. Farkas Zsuzsanna: Béka-csók

Egy levelibéka - *Csókolj meg!* - brekegte.
Királyfivá válok! Ugye ez kell neked?
Dülledő szemekkel nyelvét öltögette.
Mohón csókoltam őt, de csak nyálás lettem.

Viemann László: Levélbéka

Béka, béka levélbéka csókot kérő béka,
Ha megkapod változzál át varázs királyfinak,
Tedd boldog tündérré a szegény leány csókolód,
Viszonoz majd szerelmet, kérdezd meg a jósolód.

Máté László: A béka nyelve

A fa alatt lustálkodott a levelibéka,
s bár ásítózott, körbe lesett néha.
Óriás szúnyog repült éppen arra,
Ebédért a nyelvét ölti, majdnem két araszra.

Máté László: A béka nyelvvizsgálója

A levelibéka utálta a gólyát,
mert az mindig csak bántotta egóját.
Gondolt egy merészet s kelepelni kezdett,
gólyanyelvből télen nyelvvizsgát szerzett.

Máté László: Herceg brekeke

Egy leveles brekeke, fejedelem gyereke.
Kegyetlen ellenfele, elveszejtve delejezte.
Csecses gyermek meglelte, sebesen lenyelvelte.
Herceg lett eme brekeke, csecses gyermek meg neje.

Máté László: Békaiskola

A levelibéka nyitott egy sportiskolát,
erdei tó partján bentlakásos tanodát.
Ebihalak oda jártak, láb nélkül csak uszodáztak.
Később ugrálni tanultak, nyár este meg dalárdáztak.

Czégény Nagy Erzsébet: A láthatatlan levelibéka

Én vagyok a levelibéka,
Zöld kabátom érdes, és ha
Beleolvadok a környezetembe,
Kutathatsz szemeddel, nem veszel észre.

Czégény Nagy Erzsébet: A pórul járt levelibéka

A levelibéka gondolt egy nagyot,
a levélről, szaltóval fejest ugrott.
Jól le is huppant a fekete földre,
Arra járt a gólya, bekapta a csőre.

Szabó Kila Margit: Béka király

Brekegek és kuruttyolok.
Én a levelibéka vagyok.
Engem választottak királynak,
Parancsolok minden békának.

Szabó Kila Margit: Nagyot ugró

Levelibéka ugráncsi,
Falevélen szokott aludni.
Nem tudjátok könnyen megfogni,
Mert nagyokat tud ugrani.

Szabó Kila Margit: Időjós

A ruhám nedves, tapadós
Levelibéka időjós.
Kuruttyolva beszéllek,
Kicsi lyukba beférek.

Szabó Kila Margit: Ebéd

Fogtam legyet ebédre,
Pókot eszem estére.
Ha jó laktam, táncolok.
Levelibéka vagyok.

Szabó Kila Margit: Dicsekvő

Ugrok egyet, fán vagyok.
Többet ugrok, lent vagyok.
Kuruttyolok kedvemre,
Levelibéka énekre.

Szabó Kila Margit: Hol vagyok?

Most keress meg, hol vagyok?
Kutty- kurutty, most itt vagyok.
Most meg vagy levelibéka!
Kiabál a kislány társa.

Szabó Kila Margit: Ebihal

Úgy-e milyen furcsa?
Ebihalból béka.
Ha felnőtt lesz, mint az anyja.
Ő lesz a levelibéka.

Szabó Kila Margit: Félősen

Ni, ni! Ott egy levelibéka!
Rikoltozik Jancsi, Julcsa.
Zöld színű és nagyot ugrik
Félősen a lyukba bújik.

Szabó Kila Margit: Fáradt

Most jól elfáradtam.
Ma sok legyet fogtam.
A pókot, legyet, szeretem,
Levelibékákkal eszem.

Szabó Kila Margit: Daloló

Kis testemmel fán elbújok.
Ha nem vigyázol, rád pottyanak.
Mindig jókedvűen dalolok,
Vidám levelibéka vagyok.

Szabó Kila Margit: Kecses

Az én lábam hosszú és színtelen.
A kecses lábujjam tapad könnyen.
A rokonaim teste kék, meg barna.
Több színű lehet a levelibéka.

Szabó Kila Margit: Vízben

Szeretek a vízben úszkálni.
Gödörkben, árkokban hüszelni.
Ke-ke-ke-ke hangon beszéllek,
Levelibékákról éneklek.

Kondra Katalin: A név kötelez

Az én barátom egy levelibéka,
S állítom ez nem valami tréfa.
Délceg legény a maga nemében,
„Leveli” egy rang a becses nevében.

Kondra Katalin: Neveletlen levelibéka

Egy neveletlen levelibéka
Erős fűszálba kapaszkodva
Átkukucskált a szomszédba,
S majdnem beesett a kútba.

Schvalm Rózsa: Én levelibéka vagyok

Én levelibéka vagyok,
zöld levélről nagyot ugrok.
Ha a gólya erre szállna,
fölugranék a szárnyára.

Schvalm Rózsa: Ha én madár lehetnék

Ha én madár lehetnék,
oly szépen énekelnék.
De csak brekegni tudok,
levelibéka vagyok.

Schvalm Rózsa: Egykor szép királyfi voltam

Egykor szép királyfi voltam,
fehér lovon lovagoltam.
Most levelibéka vagyok,
egy boszorkány elvarázsolt.

Schvalm Rózsa: Mikor az ősz jön

Csak egy szegény levelibéka vagyok,
mikor jön az ősz, én csak szomorkodom.
Mert minden fa szép színes új ruhát kap,
de szegény béka, sosem kaphat újat.

Máté László: A béka álma

Egy kicsinyke béka álma, békalány ki
párja lenne néki. Ám a gólya csőre
koppanása, végzetét jelenti, s érzi
földi léte végét ért, reményt veszítve.

S. Farkas Zsuzsanna: Eső után

Menj ki a kertbe friss zápor után!
Nézz körül, ne félj, keress békát!
Lapul a fű között, nehogy meglásd,
levelibéka kedvesen kacsintgat rád.

S. Farkas Zsuzsanna: Tóparton

Kék tó partján jólesett a séta,
a nádasból rám ugrott egy béka.
Ijedtemben beestem a vízbe,
kis levelibéka nevetve figyelte.

S. Farkas Zsuzsanna: Tudod ki ő?

Zöld a színe, mint levélnek,
szeme guvad, s kissé méla.
Kuruttyol leszálló éjben...
Ha nem tudnád: ő a béka!

Mentovics Éva: Az ínyenc

Béka vagyok - leveli -, ki a hasát szereti.
Várnak rám a levélhegyek, ízes legyet ebédelek.
Jöhet minden, ami repül, mi a tónál elém kerül.
Kedvelem az ínyencséget, partidra is hívj meg, kérlek!

Mentovics Éva: Az időjós

Tudtátok-e, hogy a béka - akkor is, ha leveli -
vízben szeret lubickolni napközben, ha teheti?
„Ke-ke-ke-ke” - szól a kórus. Esőt jósol, azt mondják.
Ha nem akar bőrig ázni, vigyen ernyőt, asszonyosság!

Mentovics Éva: Várjatok csak!

Én vagyok a rét vendége, béka nemzet ékessége.
Zöldes gúnyám drága pompa, rátapadok nádra, lombra.
Dongók, pókok, kis legyek - várjatok csak, míg megyek!
Ráérek, a jó mód megvár, kedvencem a dongólekvár.

Mentovics Éva: Talán herceg?

- Brekk, brekk - szól a békanóta. - Leszökdelnék rég a tóra,
ha ott, a rét irányába nem jönne egy királylányka.
Ám a szép lány azzal henceg, itt várja egy gazdag herceg.
Csókolj csak meg, hátha mégis deli herceg vagyok én is!

Mentovics Éva: A varázslat ereje

Réges-rég egy gonosz banya átkot szórt a fejére,
zöld békává varázsolta szépségéért cserébe.

Mesebeli idők óta vágyakozik a csókra,
ám egyetlen királylány se kószált erre azóta.

Mentovics Éva: Aki kevély, megjárhatja

- Ke-ke-ke-ke - így a béka (leveliék ivadéka).

- Én vagyok az úr a réten, engedjetez útra kélnem!

Retteg tőlem pók és dongó, nem lehet a gyomrom korgó. -
s átszökellt a langyos vízbe, ám egy gólya nyakon csípte.

Mentovics Éva: Békasors

Tavi nádas rezgő karján apró békák ugráltak,
ám egy gólya arra lépdelt, s fel is csípett úgy hármat...
örvendett, hogy mind a három halványzöldes - leveli.
Buzgón falják majd a kölykök, ezt az összes szereti.

Mentovics Éva: Békaszerenád

- Kutykurutty és brekeke - szól a békanóta.

- Gyere kedves, gyere le a Hold-járta tóra!

Próbáld fel e papucsot, úgy látom ez jó rád!

Ilyen késő éjszaka nem járnak a gólyák.

Mentovics Éva: Hol lelek egy levelet?

Van itt béka temérdek, békanyelven zenélnek:

- Brekekeke, brekeke, de mély a tó fenekel!

Ám egy kicsi leveli kanapóját keresi:

- Úszkáltam már eleget, hol lelek egy levelet?

Mentovics Éva: A rosszhírű vendégek

Odalenn, az Aranyparton - legalábbis úgy mondják -
rengeteg a gólya-vendég, túl nagy már a zsúfoltság.
Minden béka reszket tőlük - kivált, hogyha leveli -,
átszökdel a búvóhelyre amikor csak teheti.

Gósi Vali: Zöldfülűeknek

Mi mozog a fa tövén? Talán moha sétál?
Zöldfülű, ki nem nevet egy nagyot e tréfán!
Azért nő az erdőben a moha és a páfrány:
sátor legyen, s fűtakaró a levelibékán!

Molnár Szilvia: Napimádó

Mért zöld a levelibéka?
Mert faágon van hajléka.
Leveleken tanyázik,
élesen gurgulázik.

Péter Erika: A levelibéka dala

Zöld levelibéka Gregor,
hangja szép lírai tenor,
a Levéláriát fújja,
békakottából tanulja.

*Barátok Verslista honlapja:
<http://portal.verslista.hu>*

*A Képzeld el... irodalmi folyóirat honlapja:
<http://www.kepzeldel.hu>*

*Az Irodalom Feketen-Fehéren c. folyóirat honlapja:
<http://feketen-feheren.poeta.hu>*

*Az Alkot Portál honlapja:
<http://www.alkot.hu>*

*A Poéta Irodalmi Portál honlapja:
<http://www.poeta.hu>*
